

[Poulsgaard]

kredse. Se, det var sådan nogle ting, vi skulle diskutere.

Nu sidder statsministeren på sin plads, og så vil jeg gerne rette en tak til ham. Det er ikke så tit, jeg føler trang til det, men nu da anledningen er der, vil jeg da gerne sige tak. Statsministeren sagde: hvad er egentlig meningsfyldt arbejde? Statsministeren stillede det spørgsmål. En af grundene til, at vi sidder i suppedasen, er, at de dér venstreorienterede render rundt og siger: I skal have meningsfyldt arbejde. Da kom statsministeren trods alt og sagde: er alt arbejde ikke meningsfyldt? Det synes jeg nok det var værd at erindre lidt om.

Det er jo rystende, at i et samfund som Danmark har man folk, som gider slås, og de, der virkelig slås, er ikke dem, Jens Frølev Christensen tænkte på, nej, det er de små erhvervsdrivende og andre, der slås for en ugeløn, mange gange negativ, men de slås, fordi de er opdraget til det, fordi det er deres arbejde og det er meningsfyldt. De holder liv i det danske samfund. At vi så skal betale udgivelsen af sådan noget makværk som det her, er grove løjer.

Jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde, der sagde: jo, vi vil styre, fordi arbejdsministeren havde angrebet hende for, at hun ikke ville styre. Jo, I vil styre; jeg skal love for, at I vil styre, og I skal have alle disse nævn og kommissioner, medarbejderindflydelse og demokrati. Og hvordan gik det så i Polen, fru Lilli Gyldenkilde? Tag da til Polen! Nå ja, du må godt ryste på hovedet, men i et landbrugsland som Polen, der har de bedste klimatiske forhold for en landbrugsproduktion i Vesteuropa, skal man stå i kø for at få et rugbrød. Hvorfor skal man det? Fordi man omdannede Polen til én eneste stor postterminal. Man skal holder møder og møder og møder om alt, og man glemmer at arbejde. Hvis vi skal til at lave Danmark om til det, kan vi godt få brug for nogle lavlønskommissioner, for så bliver der virkelig nogle, der får nogle lavlønproblemer. Vi er for mange allerede, der har nogle lavlønproblemer, men det er som sagt dem, der kæmper ude i de små erhverv for at holde hovedet over vandet, der kæmper. Det er ikke de mennesker, som fru Lilli Gyldenkilde tænker på.

Somme tider ved man ikke, hvilken verden man er i, når man er herinde, for hr. Camre står heroppe og siger – jeg tror i ram-

me alvor, og jeg tror også, at manden mener det: vi ønsker at fastholde velfærdssamfundet. Ja men hvad er det, man er på vej med? Man er på vej med at forringe dette velfærdssamfund i uhyggelig grad. Nu kan vi i de seneste aviser læse, at statsunderskuddet ikke bliver det, man skønnede. Nej, det bliver 16 mia kr. større. Hvornår tager man et rafflebøger og begynder at raffle om herinde, hvad vi skal have af underskud, for det kunne man jo lige så godt? Det er altså 16 mia kr., vi har forringet velfærdsstaten med bare på et halvt år.

Det er sådan nogle ting, man bedes erindre sig i disse venstreorienterede partier. Man kan i dagens aviser læse, at teaterfolk har holdt en eller anden kongres i Herning. Det skal nok passe, for vi render jo til møder og kongresser alle sammen, og det var da forfærdeligt, om man skulle bruge tid til at få økonomi også, så man ikke kunne bruge tiden bare til det kreative. Ja men så er der altså andre, der skal bruge tiden til økonomien, hvis de vil have det teater finansieret. Og sådan kunne man blive ved og ved.

Jeg vil til at lave noget mere fornøftigt end at beskæftige mig med dette notat, så nu overtager hr. Lawaetz ordførerskabet efterfølgende, men jeg siger til lykke til SF, der kan få folketinget til at spille en dag på sådan noget – jeg har karakteriseret det to gange og gør det ikke én gang til, men jeg mener det.

Arne Melchior (CD):

Det er da forfriskende, når nogen kan hidse sig lidt op en gang imellem og sætte lidt kulør på debatten. Det er hr. Poulsgaard en mester i, og det skal han ikke høre utak for fra mig. Jeg vil indrømme, jeg har lidt svært ved at bruge netop denne forespørgsel i dag til at komme op på de helt store nagler. Jeg synes, at den i sin formulering, som flere har påpeget, tillader sig at gå videre, end grundlaget tillader, og jeg mener i og for sig ikke, at den flytter noget som helst, men den er da selvfølgelig fuldt relevant og berettiget i øvrigt, og den har givet arbejdsministeren anledning til at komme med endnu en redegørelse om disse ting. Det skal jeg gerne kvittere for også for vort velkomme med tak, og uden at jeg skal gå ind på de enkelte områder, arbejdsministeren gennemgik i sin tale, kan CD tilslutte sig hans hovedkonklusioner,